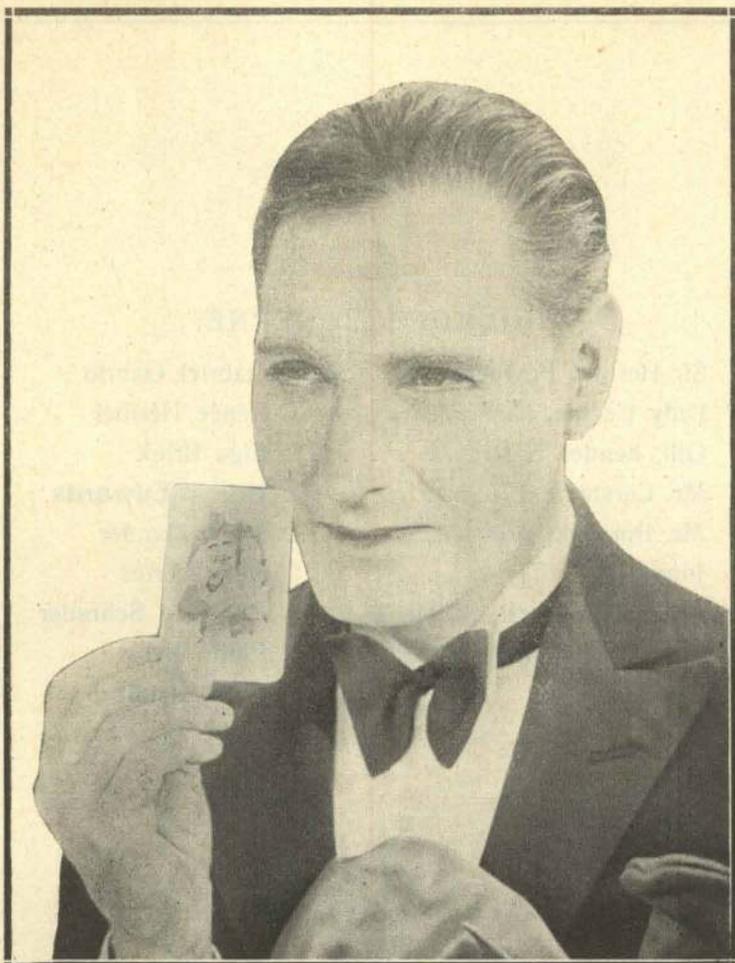

3943

JOKEREN

SKUESPIL I 8 AKTER

MANUSKRIFTET BEARBEJDET AF
GEORG JACOBY OG JENS LOCHER

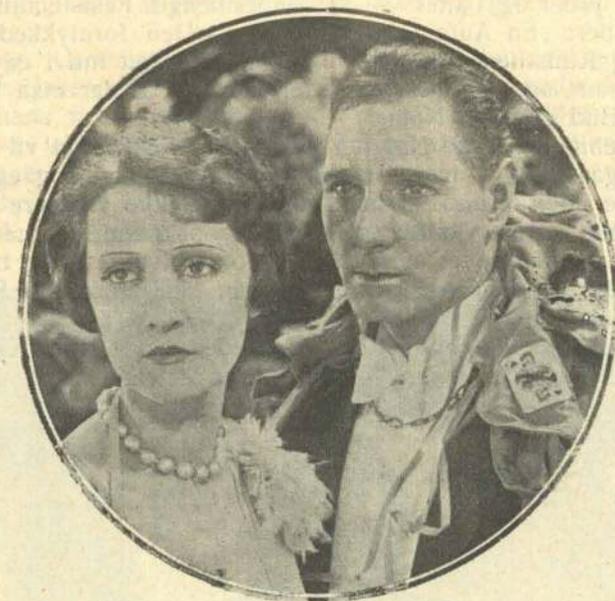
ISCENESAT AF
GEORG JACOBY

OPTAGET AF
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENHAVN

Eneret for Danmark: A/S Kinografen

HOVEDPERSONERNE:

Sir Herbert Powder. Gabriel Gabrio
Lady Cecilie, hans Hustru Renée Héribel
Gill, hendes Søster Elga Brink
Mr. Carstairs. **Henry Edwards**
Mr. Borwick, Advokat. Miles Mander
Jonny, hans Tjener Aage Hertel
James, Mr. Carstairs Tjener Christian Schrøder
Edward, Sir Herberts Tjener. . . Philip Bech
Lou Lou Ruth Komdrup

JOKEREN
SKUESPIL I 8 AKTER

Vi er i det skønne, straalende Nizza, Europas Paradis. Foraaret har holdt sit Indtog, og i tusindvis strømmer Ud-lændinge fra Alverdens Lande til for at overvære det store aarlige Karneval.

Sir Herbert Powder ejer en stor og smuk Villa i denne skønne By. Hvert Aar rejser han herved og bor nogle Maaneder sammen med sin tilbedte Hustru, Lady Cecilie, og dennes yngre Søster, Miss Gill.

I umiddelbar Nærhed af Sir Herberts Villa bor den rige unge Englænder Mr. Carstairs. Gang paa Gang har han set Miss Gill, og de to nærer en betydelig Interesse for hinanden.

En By som Nizza drager selvfølgelig mange Eventyrere til sig, og blandt disse finder vi en Englænder, Mr. Borwick. Han er Notar og har engang været en velhavende Mand, men takket være hans letsindige Levned, er hans Formue borte; hans Rygte er heller ikke særlig straalende, og kun naive Sjæle betror ham deres Penge. —

Karnevallet er paa sit højeste, — Optogene drager forbi i en broget, farvemættet Uendelighed. Luften genlyder af

Musik, Jubel og Latter; — da sønderflænges Feststemningen af Raabet: „En Automobilulykke!“ — Den forulykkede er en ung Kunstner. Døende bliver han baaret ind i en lille Restaurant, og med Besvær beder han om, at der maa blive sendt Bud efter en Notar. —

Skæbnen vil, at Notaren bliver Borwick. Han vil ikke gerne gaa med, — han har nemlig en Anelse om, og egentlig ikke uden Grund, at hans Elskerinde ikke vil være ham tro, mens han er borte, men da de opskræmte Karnevalsgæster, der har lovet at skaffe en Notar tilveje, stadig trænger ind paa ham og fordrer, at han skal gøre sin Pligt, gaar han alligevel med.

Vi er atter i den lille Restaurant, der er fyldt med Karnevalsgæster, men deres Miner udtrykker ikke den glade

Stemning som før, — der er kommet en fremmed Karnevalsgæst iblandt dem — Døden. — Livet er ved at ebbe ud, og kun ved Opbydelse af sine sidste Kræfter faar den døende unge Kunstner fortalt Borwick, hvad han ønsker, overgiver ham nogle Breve fra den Kvinde, han elsker, samt en Medaljon med hendes Billede, og med hendes Navn paa Læben dør han midt i Karnevalstumlen, der dog for et Øjeblik er standset i Ærbødighed for Dødens Majestæt.

Det er Aften. Karnevallet fortsætter nu inde i Hoteller og Restauranter. Sale og Kabinetter er udsmykkede med allehaande fantastiske Paafund.

I det fornemme og mondæne Hotel „Savoy“ finder vi atter Mr. Borwick. Det er dog ikke Karnevallet, der drager ham herhen, men Spillesalen. — Han maa for enhver Pris prøve alle Chancer, — det gælder alt for ham; thi han har

nemlig „laant“ af en Sum Penge, som var givet ham i Forvaring.

Mr. Carstairs er ogsaa til Karneval. Han er kostumeret som „Jokeren“ — det Kort, der stikker alle andre Kort — og hans fire unge Venner og deres Damer er ogsaa klædt paa à la Spillekort, som Knægte og Damer. — Ved Baren opdager Carstairs, at Miss Gill er udsat for nærgaaende Tilmærkelser af den ikke helt ædru Borwick; Carstairs er imidlertid Situationen voksen og beskytter sit Hjertes Dame.

Festen er straalende og Adspredelserne talrige. Sir Herbert og Lady Cecilie, Miss Gill og Mr. Carstairs har besluttet at prøve Lykken ved Spillebordet.

Her sidder Borwick — Lykken har vendt sig — han vinder og gør stadig større Indsats, klar over, at han maa forfølge Heldet, der nu synes at tilsmile ham.

Han er saa optaget af Spillet, at han ikke har lagt Mærke til, at Carstairs — Jokeren — har indtaget hans Modspillers Plads — men da han opdager det, er han ogsaa paa det Rene med, at nu har han kun ringe Chancer. Det slaar til, han taber og taber.

Bag Carstairs Stol staar Sir Herbert med sine Damer. Borwick lægger med eet Mærke til Lady Cecilie og

genkender hende — det er hendes Billede, der findes i Medaljonen.

„Min sidste Chance,“ siger han til sig selv og rejser sig fra Spillebordet. I et Sideværelse finder han Ladyen, der betaler Medaljonen med sin kostbare Perlekæde — hun har ikke de 100,000 Francs, som Borwick forlanger.

Da Lady Cecilie har faaet Medaljonen, aander hun lettet — hun har jo ikke fortalt sin Mand noget om sin første Kærlighed og frygter, at han skal faa det at vide.

— Hædersmanden Borwick véd at smede, mens Jernet er varmt og betror den ulykkelige Kvinde, at han ogsaa har nogle Breve, som kan købes for en Bagatel af 100,000 Francs; denne lille Forretning kan afgøres den næste Dag paa et nærmere aftalt Sted — faar han ikke Pengene, kan han ikke

garantere, at hendes Mand ikke ved et Tilfælde skulde blive vidende om Brevenes Eksistens.

Miss Gill er imidlertid kommet til og bliver af sin ulykkelige Søster sat ind i Situationen. — Sir Herbert maa ikke faa noget at vide om disse Breve, Pengene maa skaffes, men hvordan? — Gill ved intet andet Raad, end at de henvender sig til en Detektiv, og denne lover at skaffe Brevene, men det gaar ikke saa let. Borwicks Tjener er ham for snedig og transporterer behændigt de famøse Breve over i Lommen paa Carstairs, da denne vil give Detektiven en Haandsrækning.

Borwick er en snu Fyr, og da han erfarer, at Brevene er hos Carstairs, beslutter han at lade Miss Gill hente dem. Han fortæller hende, at Carstairs har Brevene. Hun vil ikke tro det, kan ikke, — men Borwick faar hende alligevel til at tvivle, og hun beslutter da at søge efter dem i Carstairs Villa.

Her er Gæster — Carstairs fester for sine Venner — saa Gill slipper ubemærket ind.

Hun er alt andet end stolt af sit Hverv. — Tanken om, at den Mand, hun elsker, skulde være i Besiddelse af de Breve, som betyder Lykken for hendes Søster, piner hende — hun kan ikke tro det — dog — hun maa have Vished.

Som en Tyv sniger hun sig fra Værelse til Værelse, men uden Resultat.

Nu er hun kommet ind i Soveværelset, og her finder Carstairs hende.

Naturligvis er han i højeste Grad forundret over at finde Miss Gill her, men lidt efter lidt faar han hende til at forklare, hvorfor hun er her.

Med et Smil — det hun elsker saa højt — forsikrer han hende, at han ikke har Brevene, ja, han har end ikke anet deres Eksistens — — da faar Miss Gill pludselig Øje paa en sort Brevtaske, der ligger paa Bordet, hun griber den og finder Brevene.

Det er for meget for lille Gill — sønderknust iler hun bort — det havde hun ikke troet om ham, hun holdt saa meget af. — Carstairs er et Øjeblik fuldkommen fortumlet — hvordan er disse Breve kommen her? — Da retter han sig og sværger en dyr Ed; han skal vide at løse Gaaden.

Det gaar altsammen efter Borwicks Beregning — Gill henter Brevene fra Carstairs, saa er han, Borwick, saa rart fri; for det at tage dem fra Miss Gill og følges med hende hjem til Lady Cecilie er jo en overmaade simpel Sag.

Som den Spiller han er, presser han sine Fordringer i Vejret, og hans Pris er til sidst Miss Gill selv.

Da vender Sir Herbert, der har været bortrejst, ganske uventet tilbage; han overrasker de to Damer i Selskab med Borwick. Ægtemanden fordrer, da Borwick er gaaet, at faa en Forklaring, og denne resulterer i, at han viser Miss Gill Døren, da han tror, Brevene er hendes, og er bange for Skandale.

Miss Gill flytter — gemmer sig — men Carstairs finder hende, og de to allierer sig nu mod Borwick, enige om, at en Fyr som han skal tages med List. — —

Miss Gill indvilliger i at aflægge Borwick Visit. — En Aften gaar hun derhen. Hun er selvfølgelig en Del nervøs, men hun stoler paa, at hendes „Joker“ i det afgørende Øjeblik vil hjælpe hende, om det gøres nødvendigt. Han bliver imidlertid overfaldet af Borwicks Tjener og lukket inde i Husets Garage, hvorfra det dog lykkes ham at flygte.

Borwick er under dette trængt hæftigt ind paa Miss Gill og erklærer hende sin Kærlighed, da Tjeneren kommer styrende ind og fortæller, at Carstairs er i Farvandet. — Brevene overgiver Borwick til Tjeneren. —

Nu er Borwick vild af Raseri — denne „Joker“ skal altid forstyrre hans Planer — han hælder et Sovemiddel i et Vinglas og forklarer Gill, at dersom hun ikke faar Carstairs til at tømme Glasset, skyder han ham en Kugle gennem Hovedet.

Bag en Skærm ser han nu Carstairs komme, men han ser ikke, at Gill, trods den Angst hun er i for sin Elskede, alligevel faar ham advaret mod at tømme Glasset — Brevene er endnu ikke skaffet til Veje, men Carstairs trøster Gill med at sige, at han ikke for intet bærer Navnet „Jokeren“.

— — Der er atter stort Karneval paa Hotel „Savoy“, og Sir Herbert og Lady Cecilie er der ogsaa. Sir Herbert har faaet en Opfordring om at komme til Stede — han er bange for, at de famøse Breve vil føre til en stor Skandale, men han aner ikke, at Carstairs har arrangeret en Overraskelse for Gæsterne denne Aften.

Borwick kommer ogsaa: til Festen. Han har Brevene i sin Kjølelomme og er nu fast besluttet paa at overgive dem til Sir Herbert. Atter spiller „Jokeren“ ind, og Brevene kommer i de rette Hænder. Sir Herbert sidder i sin Loge og venter paa Skandalen, og den kommer, men anderledes, end han havde tænkt sig.

Eneret for Danmark: A/S Kinografen

JOKEREN

SKUESPIL I 8 AKTER

MANUSKRIFTET BEARBEJDET AF
GEORG JACOBY OG JENS LOCHER

ISCENESAT AF
GEORG JACOBY

OPTAGET AF
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENHAVN

Eneret for Danmark: A/S Kinografen

HOVEDPERSONERNE:

Sir Herbert Powder. Gabriel Gabrio
 Lady Cecilie, hans Hustru Renée Héribel
 Gill, hendes Søster Elga Brink
 Mr. Carstairs. **Henry Edwards**
 Mr. Borwick, Advokat. Miles Mander
 Jonny, hans Tjener Aage Hertel
 James, Mr. Carstairs Tjener . . . Christian Schrøder
 Edward, Sir Herberts Tjener. . . Philip Bech
 Lou Lou Ruth Komdrup

JOKEREN
 SKUESPIL I 8 AKTER

MANUSKRIFTET BEARBEJDET AF
 GEORG JAGBY OG JENS LÖCHER

ISCEENSET AF
 GEORG JAGBY

ONTVANGT AF

AF NORDISK FILMS KOMPAGNI KØBENHAVN

Ennet for Danmark: A & Kinoplasten

JOKEREN

SKUESPIL I 8 AKTER

Vi er i det skønne, straalende Nizza, Europas Paradis. Foraaret har holdt sit Indtog, og i tusindvis strømmer Ud-lændinge fra Alverdens Lande til for at overvære det store aarlige Karneval.

Sir Herbert Powder ejer en stor og smuk Villa i denne skønne By. Hvert Aar rejser han herved og bor nogle Maa-neder sammen med sin tilbedte Hustru, Lady Cecilie, og dennes yngre Søster, Miss Gill.

I umiddelbar Nærhed af Sir Herberts Villa bor den rige unge Englænder Mr. Carstairs. Gang paa Gang har han set Miss Gill, og de to nærer en betydelig Interesse for hinanden.

En By som Nizza drager selvfølgelig mange Eventyrere til sig, og blandt disse finder vi en Englænder, Mr. Borwick. Han er Notar og har engang været en velhavende Mand, men takket være hans letsindige Levned, er hans Formue borte; hans Rygte er heller ikke særlig straalende, og kun naive Sjæle betror ham deres Penge. —

Karnevallet er paa sit højeste, — Optogene drager forbi i en broget, farvemættet Uendelighed. Luften genlyder af

Musik, Jubel og Latter; — da sønderflænges Feststemningen af Raabet: „En Automobilulykke!“ — Den forulykkede er en ung Kunstner. Døende bliver han baaret ind i en lille Restaurant, og med Besvær beder han om, at der maa blive sendt Bud efter en Notar. —

Skæbnen vil, at Notaren bliver Borwick. Han vil ikke gerne gaa med, — han har nemlig en Anelse om, og egentlig ikke uden Grund, at hans Elskerinde ikke vil være ham tro, mens han er borte, men da de opskræmte Karnevalsgæster, der har lovet at skaffe en Notar tilveje, stadig trænger ind paa ham og fordrer, at han skal gøre sin Pligt, gaar han alligevel med.

Vi er atter i den lille Restaurant, der er fyldt med Karnevalsgæster, men deres Miner udtrykker ikke den glade

Stemning som før, — der er kommet en fremmed Karnevalsgæst iblandt dem — Døden. — Livet er ved at ebbe ud, og kun ved Opbydelse af sine sidste Kræfter faar den døende unge Kunstner fortalt Borwick, hvad han ønsker, overgiver ham nogle Breve fra den Kvinde, han elsker, samt en Medaljon med hendes Billede, og med hendes Navn paa Læben dør han midt i Karnevalstumlen, der dog for et Øjeblik er standset i Ærbødighed for Dødens Majestæt.

Det er Aften. Karnevallet fortsætter nu inde i Hoteller og Restauranter. Sale og Kabinetter er udsmykkede med allehaande fantastiske Paafund.

I det fornemme og mondæne Hotel „Savoy“ finder vi atter Mr. Borwick. Det er dog ikke Karnevallet, der drager ham herhen, men Spillesalen. — Han maa for enhver Pris prøve alle Chancer, — det gælder alt for ham; thi han har

nemlig „laant“ af en Sum Penge, som var givet ham i Forvaring.

Mr. Carstairs er ogsaa til Karneval. Han er kostumeret som „Jokeren“ — det Kort, der stikker alle andre Kort — og hans fire unge Venner og deres Damer er ogsaa klædt paa à la Spillekort, som Knægte og Damer. — Ved Baren opdager Carstairs, at Miss Gill er udsat for nærgaaende Tilmærmelser af den ikke helt ædru Borwick; Carstairs er imidlertid Situationen voksen og beskytter sit Hjertes Dame.

Festen er straalende og Adspredelserne talrige. Sir Herbert og Lady Cecilie, Miss Gill og Mr. Carstairs har besluttet at prøve Lykken ved Spillebordet.

Her sidder Borwick — Lykken har vendt sig — han vinder og gør stadig større Indsats, klar over, at han maa forfølge Heldet, der nu synes at tilsmile ham.

Han er saa optaget af Spillet, at han ikke har lagt Mærke til, at Carstairs — Jokeren — har indtaget hans Modspillers Plads — men da han opdager det, er han ogsaa paa det Rene med, at nu har han kun ringe Chancer. Det slaar til, han taber og taber.

Bag Carstairs Stol staar Sir Herbert med sine Damer. Borwick lægger med eet Mærke til Lady Cecilie og

genkender hende — det er hendes Billede, der findes i Medaljonen.

„Min sidste Chance,“ siger han til sig selv og rejser sig fra Spillebordet. I et Sideværelse finder han Ladyen, der betaler Medaljonen med sin kostbare Perlekæde — hun har ikke de 100,000 Francs, som Borwick forlanger.

Da Lady Cecilie har faaet Medaljonen, aander hun lettet — hun har jo ikke fortalt sin Mand noget om sin første Kærlighed og frygter, at han skal faa det at vide.

— Hædersmanden Borwick véd at smede, mens Jernet er varmt og betror den ulykkelige Kvinde, at han ogsaa har nogle Breve, som kan købes for en Bagatel af 100,000 Francs; denne lille Forretning kan afgøres den næste Dag paa et nærmere aftalt Sted — faar han ikke Pengene, kan han ikke

garantere, at hendes Mand ikke ved et Tilfælde skulde blive vidende om Brevenes Eksistens.

Miss Gill er imidlertid kommet til og bliver af sin ulykkelige Søster sat ind i Situationen. — Sir Herbert maa ikke faa noget at vide om disse Breve, Pengene maa skaffes, men hvordan? — Gill ved intet andet Raad, end at de henvender sig til en Detektiv, og denne lover at skaffe Brevene, men det gaar ikke saa let. Borwicks Tjener er ham for snedig og transporterer behændigt de famøse Breve over i Lommen paa Carstairs, da denne vil give Detektiven en Haandsrækning.

Borwick er en snu Fyr, og da han erfarer, at Brevene er hos Carstairs, beslutter han at lade Miss Gill hente dem. Han fortæller hende, at Carstairs har Brevene. Hun vil ikke tro det, kan ikke, — men Borwick faar hende alligevel til at tvivle, og hun beslutter da at søge efter dem i Carstairs Villa.

Her er Gæster — Carstairs fester for sine Venner — saa Gill slipper ubemærket ind.

Hun er alt andet end stolt af sit Hverv. — Tanken om, at den Mand, hun elsker, skulde være i Besiddelse af de Breve, som betyder Lykken for hendes Søster, piner hende — hun kan ikke tro det — dog — hun maa have Vished.

Som en Tyv sniger hun sig fra Værelse til Værelse, men uden Resultat.

Nu er hun kommet ind i Soveværelset, og her finder Carstairs hende.

Naturligvis er han i højeste Grad forundret over at finde Miss Gill her, men lidt efter lidt faar han hende til at forklare, hvorfor hun er her.

Med et Smil — det hun elsker saa højt — forsikrer han hende, at han ikke har Brevene, ja, han har end ikke anet deres Eksistens — — da faar Miss Gill pludselig Øje paa en sort Brevtaske, der ligger paa Bordet, hun griber den og finder Brevene.

Det er for meget for lille Gill — sønderknust iler hun bort — det havde hun ikke troet om ham, hun holdt saa meget af. — Carstairs er et Øjeblik fuldkommen fortumlet — hvordan er disse Breve kommen her? — Da retter han sig og sværger en dyr Ed; han skal vide at løse Gaaden.]

Det gaar altsammen efter Borwicks Beregning — Gill henter Brevene fra Carstairs, saa er han, Borwick, saa rart fri; for det at tage dem fra Miss Gill og følges med hende hjem til Lady Cecilie er jo en overmaade simpel Sag.

Som den Spiller han er, presser han sine Fordringer i Vejret, og hans Pris er til sidst Miss Gill selv.

Da vender Sir Herbert, der har været bortrejst, ganske uventet tilbage; han overrasker de to Damer i Selskab med Borwick. Ægtemanden fordrer, da Borwick er gaaet, at faa en Forklaring, og denne resulterer i, at han viser Miss Gill Døren, da han tror, Brevene er hendes, og er bange for Skandale.

Miss Gill flytter — gemmer sig — men Carstairs finder hende, og de to allierer sig nu mod Borwick, enige om, at en Fyr som han skal tages med List. — —

Miss Gill indvilliger i at aflægge Borwick Visit. — En Aften gaar hun derhen. Hun er selvfølgelig en Del nervøs, men hun stoler paa, at hendes „Joker“ i det afgørende Øjeblik vil hjælpe hende, om det gøres nødvendigt. Han bliver imidlertid overfaldet af Borwicks Tjener og lukket inde i Husets Garage, hvorfra det dog lykkes ham at flygte.

Borwick er under dette trængt hæftigt ind paa Miss Gill og erklærer hende sin Kærlighed, da Tjeneren kommer styrende ind og fortæller, at Carstairs er i Farvandet. — Brevene overgiver Borwick til Tjeneren. —

Nu er Borwick vild af Raseri — denne „Joker“ skal altid forstyrre hans Planer — han hælder et Sovemiddel i et Vinglas og forklarer Gill, at dersom hun ikke faar Carstairs til at tømme Glasset, skyder han ham en Kugle gennem Hovedet.

Bag en Skærm ser han nu Carstairs komme, men han ser ikke, at Gill, trods den Angst hun er i for sin Elskede, alligevel faar ham advaret mod at tømme Glasset — Brevene er endnu ikke skaffet til Veje, men Carstairs trøster Gill med at sige, at han ikke for intet bærer Navnet „Jokeren“.

— — Der er atter stort Karneval paa Hotel „Savoy“, og Sir Herbert og Lady Cecilie er der ogsaa. Sir Herbert har faaet en Opfordring om at komme til Stede — han er bange for, at de famøse Breve vil føre til en stor Skandale, men han aner ikke, at Carstairs har arrangeret en Overraskelse for Gæsterne denne Aften.

Borwick kommer ogsaa til Festen. Han har Brevene i sin Kjolelomme og er nu fast besluttet paa at overgive dem til Sir Herbert. Atter spiller „Jokeren“ ind, og Brevene kommer i de rette Hænder. Sir Herbert sidder i sin Loge og venter paa Skandalen, og den kommer, men anderledes, end han havde tænkt sig.

Eneret for Danmark: A/S Kinografen

Lær at danse saa De har Fornøjelse af det!

8 Undervisningstimer og
12 Praktiktimer om
Maaneden

Ring til Byen 6261
efter Program

Lous & Pedersen

Kontor og Privatsal:
„Rosenborghus“, Aabenraa 29, 1

Efter Teatertid:

CAFETERIA

PANOPTIKONBYGNINGEN, MEZZ.

KAFFE, THE M. BRØD KR. 0,55
ICE-CREAM-SODA ETC.
EXPRES SERVERING

INGEN SKAT INGEN DRIKKEPENGE
AABEN 7 MORGEN — 12 NAT

SKULDERTASKER, IKKE SPALT
FRA KR. 4,50.

Reparationer af Lædervarer udføres.

„Værkstedet“

Hausersplads 24 Kld.

Erika Knudsens

fotografiske Atelier,

Vesterbrogade 40

Elevator

Telf. V. 8288

Sidste Nyheder fra Paris:

Bananas Slide

Heebie-Jeebies etc.

Lilly Ishøj

Sluttede Hold - Enetimer fra 10 Fm. - Ring efter Progr.

Højbroplads 21, 4. Sal - Byen 2617 x.

PORTVIN 90 ØRE 1/2 FL.

Madeira - Tokayer - Rødvin - Sauternes - alt fra 90 Øre 1/2 Fl.

Ring til os og faa Prisliste tilsendt.
Varene bringes overalt.

NORDISK VINCENTRAL HYSKENSTRÆDE 12
Telf. Byen 5538 x.

ALLE DAMER BLIVER BEUNDRET —
naar de er onduleret i

FRISØRSALONEN „JENNY“

Frederiksborggade 12. Tlf. Byen 837 u
(mellem Kultortvet og Nørrevold)

Holdbar elegant Ondulation Kr. 1,50
— med Haarvask — 2,50
Elegant Klipping — 1,00

Kun fleraarigt uddannede Medhjælpere.

Klaver, Teori og Musikhistorie.

Einar Kabell, Svanholmsvej 6 B, 1. Tlf. V. 6748 u.

Reference: Poul Schlüter.

DAME OG BØRNEKJOLER

syes og moderniseres

A. Olsen

Svanemosegaardsvej 6 B. 3. Sal

Musik-Illustration

til Filmen:

„JOKEREN“

af

STEEN-JENSEN

H. Tarelli: Tralala!!! (fra Nizza Karnevallet 1928). — N. Lambelet: Harlekin og Kolumbine. Serenade. — C. Robert: Choisis Lison. Marsch. — Zamecnic: Defense of Honor. Nr. 37. — Milton Ager: Forgive me. Fox Trot. — V. Fosse: Conspiracy. Mysterioso. — A. Lingini: Invocation. — H. Mouton: Les Delices de Suzy. Vals. — Boehnlein: Rytmsk Agitato. Nr. 37. — Ed. Missa: Brises d'Automne. — V. Fosse: Obsession. — Holden & Frankl: Yankee Rose. — Brown & Henderson: I wonder how I look when I'm asleep. Fox Trot. — J. Larento: Un Mirage. Tango. — Milton Ager: Are you happy. Fox Trot. — A. Quistorff: Du faar mit Hjerte til at banke. Tango. (Thema). — Cliff Friend: Where the Lazy Daisies grow. Fox Trot. — V. Billi: Sua Maesta l'Amore. Marsch. — H. Mouton: Romanesca. Italiensk Ouverture. — Zamecnic: Shadowed. Nr. 5. — H. Mouton: Chaperon rouge. Ouverture. — A. Minot: Hurry Nr. 26. — Armandola: Hurry Nr. 7. — V. Fosse: Le Cavallier sombre. — A. Øtvos: Loves sweet Hour. — H. Mouton: La jolie Hotesse. Ouverture. — W. Axt: Rage. — G. Becce: Recitativo interotto. — H. Mouton: Après l'Orage. — Fred Fischer: Fifty Million Frenchmen. Fox Trot. — Andino: Dramatic Tension. Nr. 9. — J. Padilla: Ca c'est Paris! One Step. — W. Axt: A Thief in the Night. (P. 34). — V. Fosse: Sombre Collire. — M. Lake: Agitato. Nr. 12. — Zamecnic: Violence. Nr. 4. — L. Brockton: Hurry. Nr. 39. — Tschai-kowsky: Elegie. — G. Becce: Melodia amorosa. — M. Lake: Andante mysterioso. Nr. 15. — E. Filippucci: Amourette. Intermezzo. — Irénée Bergè: Agitated Hurry. — G. Becce: Apprehension. Nr. 29. — E. Rapee: Recitative Heroique. Nr. 54. — M. Lake: Hurry. Nr. 1. — E. Gillet: Histoire de Blondinette. — V. Fosse: La mer sombre. — M. Ager: Ain't she sweet? Fox Trot. — I. Bergè: Panicy Agitato. — Quistorff: Du faar mit Hjerte til at banke. Tango. — Offenbach: Galop af »Orfeus i Underverdenen«.

Redaktionsadresse: Gl. Kongevej 60—62, København V.

Sabreur« og skal ligeledes i Jannings næste Film »Patriot«, som Lubitsch skal iscenesætte, kreere en af Hovedrollerne.

* * *

Under Optagelserne af »Hans sidste Kommando« medvirkede 500 Hollywood Statister som russiske Soldater. Før Optagelserne begyndte blev de trænet i Vaabenbrug af forhenværende Officerer fra den kejserlige russiske Armé, der nu opholder sig i Hollywood og ofte selv medvirker i Filmene, navnlig hvor det gælder Arbejder af russisk Tilslut. Saaledes er den russiske General Vizcheslav Savitsky, som under Czarregimentet i Rusland kommanderede Kuban-Kosakkerne, nu Statist i Filmsbyen og medvirker i »Hans sidste Kommando«.

For at opnaa de rette Lysvirkninger under Optagelsen af de natlige Gadekampe i »Hans sidste Kommando« maatte Instruktøren Josef Sternberg beordre Skuespillerne og den mægtige Stab af Statister, der optræder i Filmen, til at møde til Tjeneste hver Aften Kl. 7 saa længe disse Indspilninger stod paa.

* * *

»Hans sidste Kommando« opføres for Tiden paa New Yorks største Billedteater og tegner til at blive den største Films-Sukces, Broadway har oplevet. Alene i den første Uge indspilledes 51,000 Dollars, og den amerikanske Presse hæver Emil Jannings' Spil til Skyerne.

* * *

Lya de Putti har nu sat sin Krig igennem og igen faaet Lov at spille ungarsk Bondedige, som inden hun blev hentet over til Amerika. — Hun mener dog selv, hun har lært meget af at spille Vampyrroller, selvom de ikke laa for hendes Temperament. Hvorvidt det passer, faar vi Lejlighed til at bedømme i »Hjertetyven«, der er iscenesat af den »kloge men europæisk fordærvede« Chrisander, som Amerikanerne kalder ham. —

I Anledning af denne Rolle fortæller den lille Lya om den allerførste Gang, hun kom for at filme. Det var Robert Dinesen, der havde opdaget hende, og hun, der har tilbragt hele sin Barndom i nøjagtig den samme Dragt, hvori hun optræder i »Hjertetyven«, drømte dengang om elegante Selskabskjoler, ligesom de fine Damers i Budapest. Hun blev derfor saa skuffet over at faa udleveret en ganske almindelig Bondedigedragt, at hun, Barn, som hun var, græd sine modige Taarer — og nu har hun altsaa kæmpet som en Løve for at faa Lov at vende tilbage til Bondedigens vide Skørter.

Efter Teatertid

„TROCADERO“

JERNBANEGADE 6

Mondæneste Restaurant og Bar

Servering til Kl. 2 Nat

Telf. C. 10010

Moderne
D A N S

M. Ingerslev Larsen
Vester 7219

Hold og Enetimer
paa Paladshotellet

RULLEGARDINER

circa halv Pris

MARR RØNNE

H.C. ØRSTEDSVEJ 22 C · TLF. EVA 45

I FRISØRSALONEN „ELEGANT“

VESTERBROGADE 118 -- TELF. V. 7034

kan Damerne blive permanent bølget, saa Krøllerne holder i Regn og Blæst — ca. 30—35 Kr. for hele Forhaaret og Sidehaaret

Sidste nye franske Metode Ekspert uddannet i Paris

CHESTERFIELD SMØBLER

TIL EN GROS PRISER

Kun til solide Købere. Ratebetaling indrømmes. Omstopning af gamle Møbler. Billige Priser.

H. WINDSLØW

Kronprinsesse Sophiesvej 8.

Stilling tilbydes

enhver der kan Sprog, benyt derfor Lejligheden til at lære det efter vort nye hurtige System

alle Sprog - og Handelsfag 5 Kr. pr. Md.

Stenøsgade 7. Vester 7330

DEN ENGELSKE DAG- & AFTENSKOLE

Klip ud! Værdi 1 Kr.

Denne Kupon gælder for 1 Kr. ved Køb af kun 1/2 kg af vor overalt anerkendte fine Javakaffe, hvis alm. Pris er 2.37—2.58—2.83 pr. pr. 1/2 kg, dog kan ingen Kunde faa indløst mere end 1 Kupon.

Aaben fra 12—3

Bringes overalt.

Kaffe-Lageret, Vesterbrogade 125
over Gaarden. Telef. Vester 9772.

O K E R N

George Jacoby.

tidigt som den svenska filmindustriens enterering utåt den övriga världen mer mindre tillfälligtvis måst avbrytas och med Isepa-koncernens upphörande kun- registrera åtminstone ett första betydanslyckande, meddelas det, att det andra filmbolaget i Skandinavien, Nordisk obekymrat av de förskräckande spåren på samma väg och arrangerat ett i stor upplagt intereuropeiskt samarbete, med Frankrike, England och Tyskland som de tre centra. Allt synes emellertid tala för en allians mellan Nordisk Film-Wembley Pictu-

3943

res Corpora- tion har fram- tiden för sig — dels är kapita- let, en och en halv milj. pund sterling, även för kontinenta- la mått ganska betydande, dels har »Nordisk» en tjuguarig tradition och en lika gammal försäljningsor- ganisation på utlandsmarkna- den, en inar-

falla. Med hjälp av en ung och förmö- gen bon-vivant klarar hon naturligtvis också efter många om och men upp saken till allmän belåtenhet — med undantag givetvis för boven i stycket. Familjens ära är räddad. Det är alltså en kraftig historia, som har gott om effekter i den bättre följetongsstilen. Rivierans spelsalar och Nizzakarnevalens brokiga vimmel bilda den livliga bakgrunden, mot vilken in- trigen, filmatiskt berättad i amerikansk expressfart, utspinner sig. Iscensättare är George Jacoby, som senast stod som re- gissör för den för tre år sedan här framförda nyinspelningen av Sienkiewicz' »Quo Vadis» — även i »Jokern» visar han att han kan göra klämmiga mass-scener, ehuru de här inskränka sig till karnevalsditon.

En kyss av boven Miles Mander, som Elga Brink inte alls vill ha...

Bland skådespelarna är det framför allt tre som tilldra sig intresset: Miles Mander, Henry Edwards, en av Englands mest populä- ra charmörer, samt Elga Brink, en liten tyska med underbart ansikte och ännu underbarare ögon. T. V.

betning, som aldrig stått de svenska kolle- gerna till buds.

Talar alltså rent merkantila skäl för att den nya dansk-engelska koncernen startat under lyckliga stjärnor så tåga inte heller de konstnärliga or- sakerna till en dylik optimism. Samtidigt som nyheten om sammanslagningen publicerades i Köpenhamn, hade »Jokern» sin premiär på Kinopaläet. Och dessa båda saker höra så till vida ihop som att filmen i fråga, ehuru icke direkt inspel- ad av Nordisk-Wembley, dock tillkommit i ett danskt-engelskt samarbete och således på sätt och vis kan anses som ett prov på vad som kan väntas av en filmsamverkan mellan de båda sakterna på var sin sida av Nordsjön.

Det är den brittiske dramaturgen Noel Scotts även från svenska scener bekanta skåde- spel som ligger till grundval för »Jokern», som förresten i dessa dagar, då åtgärder för att komma åt penningutpres- sare diskuteras både i jurist- kretsar och i dagstidningar- nas spalter, har ett ganska aktuellt motiv. Det handlar nämligen om hur en ung engelska kämpar för att befria sig och sin syster från en samvetslös äventyrare, i vars händer några för systemen ooprometterande brev råkat

1928

Elga Brink, en tysk nykomling, med ett ovanligt behagligt spelsätt och världens vackraste ögon...

The Gaumont Company Ltd present

The JOKER

A NORDISK
PRODUCTION

of the play by

NOEL SCOTT

featuring

HENRY
EDWARDS

and

MILES MANDER

with

ELGA BRINK

Directed by

GEORGE JACOBY

FOREWORD

"THE JOKER" is based on Dr. Noel Scott's popular play which recently had a successful run at the Comedy Theatre, London, and is now proving exceedingly popular on tour.

The film gives George Jacoby, the director, the opportunity to demonstrate his versatility, for unlike his previous successes "The Fake" and "The Physician," "The Joker" is pure melodrama with a spectacular background.

The Joker is the sobriquet given to a gentleman adventurer who always wins, and on this occasion he plays the part of a modern Sir Galahad to two charming sisters in distress from the outrageous demands of a blackmailing attorney.

The story is played out against spirited and spectacular scenes of carnival in Nice which, with the intrigue of the plot, the strength of the situations and the popular appeal and excellent acting of a cast headed by Henry Edwards and including Miles Mander and Elga Brink, makes excellent and universal entertainment with first-class box-office possibilities.

THE CHARACTERS

"The Joker"	HENRY EDWARDS
Gilbert Borwick	MILES MANDER
Monica	Elga Brink
Lady Cecilia Penning	Renee Heribel
Sir Herbert Penning	Gabriel Gabrio
Andrews, the butler	Aage Hertel

From the play by **NOEL SCOTT**

Directed by **GEORGE JACOBY**

LENGTH: 8 Reels - 8,200 feet

PASSED by THE BRITISH BOARD of FILM CENSORS
Certificate "A"

A NORDISK PRODUCTION

Distributed by
"GAUMONT"
(1898-1928)

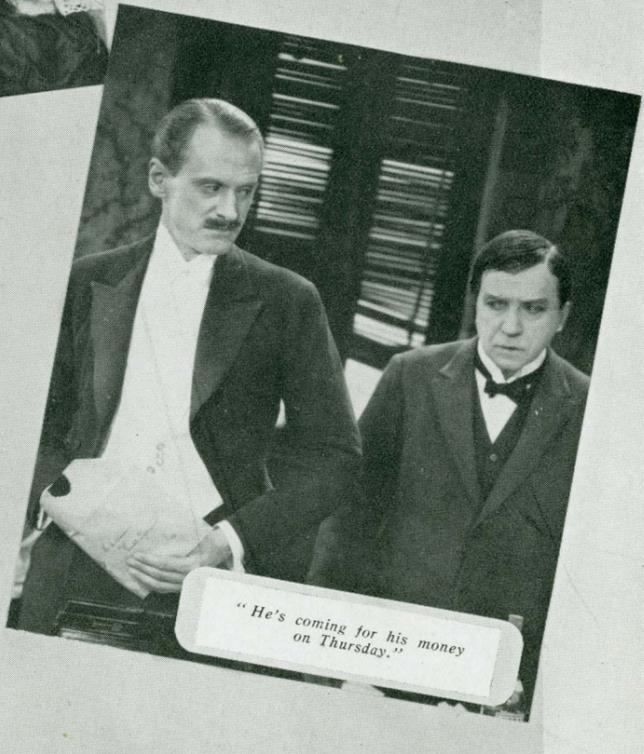

"Burn these letters . . . and destroy this locket. . . ."

She read of the death of the man she had loved.

"He's coming for his money on Thursday."

She could not tell her husband the secret of her sorrow.

At the Casino.

Borwick faced the mysterious Joker.

The Joker always wins.

He recognised Lady Cecilia as the lady of the locket.

They danced the hours away.

Lady Cecilia and her sister watched the merry throng.

The Joker was the centre of gaiety.

The Joker came to her rescue.

A token.

"The locket is yours in exchange for your necklace . . . and the letters, for 50,000 francs."

Comedy cloaked tragedy.

"Where are your pearls?"

The neck-cc was gone, but the Joker had left his card.

Sir Herbert returned unexpectedly . . . and demanded an explanation of Borwick's visit.

Monica allowed Sir Herbert to think her guilty.

The Joker was seeking Monica.

"A gentleman called to see you."

"Mr. Borwick has some letters belonging to my sister. . . ."

Borwick had told her that the Joker had the letters . . . and she was determined to get them.

The noise of the party cloaked the movements of Monica's search in the next room.

THE STORY

GILBERT BORWICK was one of those harpies who fatten on the indiscretions of the idle rich. By profession he was a solicitor and Nice was his special hunting ground. The town was in the hectic throes of Carnival when Borwick was called one evening to take the depositions of Paul Ferrier who had been seriously injured in a motor car accident. Before he died Ferrier handed to the solicitor a packet of compromising letters from a woman with whom he had been in love but who was now married to a diplomat, and a locket containing her portrait. Always pressed for money because of his extravagant and dissolute habits, Borwick at that time was especially in immediate need of a considerable sum of money to save himself from arrest for embezzlement. A desperate gambler, the only solution that presented itself to him was to try his luck at the tables.

Among the visitors to the Casino one evening was Sir Herbert Penning, his wife, Lady Cecilia, and her sister Monica who lived with them. Lady Cecilia was in a mental state bordering on hysteria from having read in the paper of the tragic death of Paul Ferrier, and anxiety regarding the possible revelation of her secret love for him. Another visitor to the Casino was a gentleman adventurer known by the sobriquet of "The Joker"—because "the Joker always wins." Playing against Sir Herbert Penning, Borwick was so successful that the diplomat retired. The Joker took his place and Borwick was cleaned out of every penny he possessed. The drama round the table was only just beginning however, for the unscrupulous solicitor had recognised Lady Cecilia as the lady of Paul Ferrier's locket, and he planned to blackmail her.

Borwick found a suitable opportunity to approach Lady Cecilia in the privacy of an ante-room where she was joined by Monica, and he succeeded in persuading her to exchange her valuable pearl necklace for the locket, but having accomplished so much, he then produced the compromising letters and demanded fifty thousand francs for them—the money to be handed to his butler who would be waiting on a seat outside the Elysium the next day at 3 o'clock.

The Joker, however, had been closely watching Borwick's manœuvres with the Lady Cecilia and her sister and when they went on to the Carnival Ball he introduced himself to Monica, learned of Lady Cecilia's trouble and before the Ball was over had succeeded in recovering the necklace and returning it to its owner.

The next day, the two sisters arranged for a detective in disguise to be at the Elysium rendezvous, but Borwick's butler was suspicious and showed fight. The Joker came to the rescue but the wily rascal surreptitiously slipped the letters into the pocket of the Joker's domino, made good his escape and reported the whereabouts of the letters to his employer.

Meanwhile, Sir Herbert had been called away from Nice on urgent business, and that evening Borwick called to inform Monica that The Joker had the letters. To save Lady Cecilia, her sister decided to get the letters from The Joker's flat. She succeeded in getting in and making a thorough, but vain search, before she was discovered. The Joker denied all knowledge of the letters but just as she was about to leave, Monica accidentally discovered them, and her faith in her gallant friend was shattered. He, of course was dumbfounded but she was gone before he could think of an explanation.

Outside the house, she was hustled into a car and before she could realise what was happening, her unexpected companion, Borwick, had recovered the letters and informed her that they were going straight to her sister.

The scoundrelly solicitor now revised his terms; he no longer wanted money, he insisted that Monica should marry him in return for his silence. The interview was interrupted by the unexpected return of Sir Herbert who demanded an explanation of the presence of a stranger in the house. Borwick made comprising innuendos and to save her sister, Monica assumed guilt and was ordered to leave the house.

The next day the Joker visited Monica at the hotel to which she had gone and discovered that she had an appointment with Borwick at his house that evening. Suspecting foul play, the Joker decided to watch, but Borwick's butler was prepared for such a contingency and the interloper was surprised and tied to a car in the garage. Meanwhile, Borwick, finding that Monica was not so ready to acquiesce in his demands as he desired, tried to satisfy himself by force, and to make doubly sure of no interruption from the Joker, he prepared a glass of drugged champagne which he ordered Monica to present to the Joker if the latter should arrive.

And in due course the Joker did arrive. Unable to tell him of the champagne and realising that Borwick had them both covered with a revolver from behind a screen, the girl burned a cork and wrote "No" on her chest. The Joker seemed not to understand but he cleverly exchanged glasses, feigned to be drugged, and when Borwick came out of his hiding place, immediately closed with him and having overcome him, ordered him to drink the drugged wine. Borwick refused and the Joker took Monica away.

However, the Joker was determined to put an end to the solicitor's activities, and at the Carnival Ball, at which the Pennings and Monica were to be present the following evening, he planned a coup. An announcement was made that a film producer would be at work during the ball. When Borwick arrived, the arc-lamps were suddenly turned on him, and temporarily dazed, he suddenly discovered himself surrounded by detectives who promptly marched him off on a charge of embezzlement. Meantime, the Joker had secretly extracted the letters from Borwick's pocket, and the happy embrace of the knight-errant and Monica told Lady Cecilia that the danger was past and enabled her to effect a reconciliation between her husband and her sister by announcing the latter's engagement to the gentleman known as the Joker.

No other

Newsfilm

gives you

the same service

of

local items

of news interest

as

“THE GAUMONT
GRAPHIC”

The local item brings real
money to the box-office!

*Der
Faschingskönig*

DER FASCHINGSKÖNIG

Ein Spiel von Glücksrittern und schönen Frauen

Manuskript: GEORG JACOBY und JENS LOCHER

Regie: Georg Jacoby

Photographie: LOUIS LARSEN, POUL EIBYE und EMIL SCHÜNEMANN

PERSONEN:

Der Generalkonsul	Gabriel Gabrio
Seine Frau	Renée Héribel
Gill, deren Schwester	Elga Brink
Carstairs, ein junger Engländer	Henry Edwards
Borwick, ein heruntergekommener Notar	Miles Mander

Nordisk-Film

Verleih:

Deutsch-Nordische Film-Union G.m.b.H.

BERLIN SW 48, Friedrichstraße 15

HAMBURG / MÜNCHEN / DÜSSELDORF / LEIPZIG

Nizza zur Zeit des großen Karnevals!
Zu Tausenden sind die Fremden in die schöne Stadt an der Riviera gekommen; unter ihnen der amerikanische Generalkonsul und seine junge Frau.

In der Nähe der Villa des Generalkonsuls wohnt der reiche, junge Engländer Carstairs, der für Gill, die hübsche Schwester der Frau des Generalkonsuls ein lebhaftes Interesse gefaßt hat. — Inmitten des fröhlichen Karnevaltrubels wird während des großen Festzuges ein junger Mann von einem Auto überfahren. Sterbend wird er in ein kleines Restaurant gebracht. Auf seine Veranlassung ruft man den Notar Borwick herbei, dem der Sterbende einige Briefe, die eine junge Dame vor Jahren an ihn geschrieben hat, und ein Bildnis der Briefschreiberin übergibt.

Am selben Abend wird in dem vornehmen Hotel Savoy das große Karnevalsfest gefeiert. Borwick, der sich an Geldern, die ihm von seinen Klienten anvertraut wurden, vergriffen hat und dadurch in große Bedrängnis geraten ist, will nun mit dem Rest des ihm verbliebenen Kapitals sein Glück am grünen Tische versuchen. Auch der Generalkonsul ist mit seiner Frau und seiner Schwägerin Gill zum Fest erschienen. Während alle tanzen

und lachen, ist die Frau des Konsuls sehr niedergeschlagen. Sie hat von dem tragischen Ende des jungen Mannes gehört, an den sie vor Jahren die Liebesbriefe, die sich jetzt in Borwicks Besitz befinden, geschrieben hatte. Borwick, der schon halb angetrunken ist, versucht, sich Gill zu nähern, doch Carstairs, der als Joker verkleidet — das ist die höchste Karte im Kartenspiel — beim Fest erschienen ist, nimmt sie in seinen Schutz.

Nachdem Borwick im Spielsaal des Hotels einen großen Teil des Geldes bereits verloren hat, spielt er gegen Carstairs. Doch wiederum hat er Pech und verliert an Carstairs den Rest seines Kapitals. Hinter Carstairs stehen während des Spiels der Generalkonsul und seine Frau. Plötzlich erkennt Borwick in der Frau des Generalkonsuls die Dame, die auf dem Medaillon abgebildet ist. Er sieht hier eine letzte Chance, und als er sie und ihre Schwester Gill im Nebenzimmer trifft, zeigt er ihr das Medaillon und

verlangt 100 000 Francs für die Herausgabe. Die junge Frau ist verzweifelt, denn ihr Mann darf niemals erfahren, daß ihre Liebe vor ihrer Ehe einem anderen gehört hat. Sie gibt Borwick ihre kostbare Perlenkette und erhält das Medaillon. Doch bevor er geht, gibt Borwick ihr zu verstehen, daß er auch die Briefe besitze, für die er ebenfalls 100 000 Francs verlange. Am nächsten Tage sei er an einem bestimmten Ort zu treffen. Sie möge dorthin kommen und das Geld mitbringen.

In ihrer Not wenden sich die beiden Frauen an einen Privatdetektiv. Als nun am nächsten Tage der Diener Borwicks am verabredeten Orte erscheint, steht der Detektiv als Frau verkleidet ihm gegenüber. Der Diener merkt die Verkleidung und ergreift die Flucht. Hierbei stößt er auf Carstairs, dem er, ohne daß dieser etwas bemerkt, die Briefe

stairs im Besitze der Briefe und der eigentliche Erpresser sei. Gill begibt sich nun zu Carstairs, der gerade mit seinen Freunden ein kleines Fest feiert, und findet tatsächlich die Briefe bei ihm. Sie wirft ihm vor, daß er ein Erpresser sei und verläßt ihn. Doch draußen wird sie von Borwick und seinem Diener abgefaßt, und die Briefe werden ihr von den Erpressern abgenommen. — Am selben Abend erscheint Borwick im Hause

in die Tasche praktiziert. Als der Detektiv den Diener untersucht, sind die Briefe nicht mehr zu finden. Darauf setzt sich Borwick mit Gill in Verbindung und erzählt ihr, daß Car-

des Generalkonsuls und verlangt nunmehr für die Herausgabe der Briefe die Einwilligung Gills, ihn zu heiraten. Als der Generalkonsul hinzukommt und eine Erklärung für die Anwesenheit des fremden Notars verlangt, berichtet Borwick, daß es sich um gewisse Briefe handle, die ihm sehr unangenehm werden könnten. Da beschließt Gill, die Schwester zu retten und sagt, daß sie die Schreiberin dieser Briefe sei. Der Generalkonsul weist darauf hin in seinem Zorn seine Schwägerin aus dem Hause. — Bald darauf sucht Carstairs Gill in dem Vorstadthotel, in dem sie Wohnung genommen hat, auf, und alle Mißverständnisse klären sich. Gill berichtet Carstairs, daß Borwick verlangt habe, sie solle abends zu ihm kommen, dann wolle er ihr die Briefe aushändigen. Carstairs rät ihr hinzugehen, um die Briefe zu erlangen. Er würde ihr beistehen. Während Gill nun am Abend mit Borwick verhandelt und er sie, als sie ihm widersteht, zu überrumpeln versucht, ist es Borwicks Diener gelungen, Carstairs zu überwältigen und ihn in der Garage einzuschließen. Carstairs gelingt es jedoch, sich zu befreien. Jetzt versucht Borwick, sich seines Gegners durch Gift zu entledigen. Durch eine List Gills wird auch dieser Anschlag vereitelt. Es kommt zwischen den beiden Männern zu einem Handgemenge, in dem Carstairs Sieger bleibt. Im übrigen warnt er Borwick, Gill weiter zu verfolgen, da sie unter seinem Schutz stände. Borwick droht ihm darauf, die Briefe dem Generalkonsul zu übergeben. — Am nächsten Tage findet das große Fest im Hotel Savoy statt.

Auch Borwick ist erschienen, um den Generalkonsul die Briefe zu übergeben. Doch Carstairs bemächtigt sich ihrer bei einer fingierten Filmaufnahme. Er übergibt sie der glücklichen Gill, die sie in kleine Stücke zerreißt. — Sie hat ihre Schwester gerettet und findet selbst dabei ihr Glück an der Seite Carstairs.

Herausgeber: „Film-Kurier“, G. m. b. H., Tageszeitung
(Verlag Alfred Weiner, G. m. b. H.), Berlin W 9, Köthener Str. 37.
Tiefdruck Deutscher Schriftenverlag, Berlin.
Für den Inhalt verantwortlich: A. Riehm ann, Berlin.